

NIEUWSBLAD VWE GOLFRÉSIDENTIE DRONTEN

GRD 450

Zomer 2026

Van de voorzitter

Er is een tijd van komen en een tijd van gaan ...

Dat laatste gaat nu gebeuren. Een aantal jaren geleden kwam de vraag om eens te kijken of ik niet wat tijd wilde steken in de VvE. Ik stond niet te springen van enthousiasme. De situatie binnen de vereniging stond, om het zachtjes uit te drukken, wat onder spanning.

Maar er was, samen met een aantal andere bewoners, ook het gevoel dat je, op sommige momenten, niet weg moet kijken maar juist moet nadenken of je niet wat kan bijdragen aan een oplossing. Tijdens de ALV, waarin het nieuwe bestuur werd benoemd, heb ik dan ook uitgelegd het te doen vanuit een soort van verantwoordelijkheidsgevoel en niet omdat het zo leuk was. Dat gold overigens voor alle bestuurders die toen werden gekozen. Alleen heb ik toen meteen gemeld dat het slechts voor één termijn zou zijn. Die periode zit er nu op en, als de leden het goed vinden, zal Marianne de voorzitterstaken overnemen.

Verleden en toekomst

Ergens weggaan betekent automatisch ook een beetje terugkijken. Het allerbelangrijkst voor mij is de collegialiteit en de sfeer in het bestuur. Dat 'besturen' ging echt niet altijd soepel en zonder strubbelingen, maar het was heel erg plezierig samenwerken en we kunnen best trots zijn op wat we hebben bereikt en gedaan! Niet alles is gelukt, maar een hoop wel.

Ik denk dat we voor de toekomst echt heel goed moeten nadenken of we nog wel in staat zijn de vereniging op een goede manier te besturen zonder professionele hulp. Natuurlijk doel ik dan op de geringe bereidheid om tijd en kunde te steken in het besturen van de VvE. Ik heb daar begrip voor, snap alle argumenten, maar dan moeten we ook, naar de toekomst toe, zo dapper zijn de consequenties daarvan te aanvaarden. Het kan niet zo zijn dat het werk, en dat is best veel, wordt afgeschoven op een handjevol mensen. Dat is vragen om narigheid.

Verzoek

Ik heb een laatste verzoek aan jullie allemaal. Daar waar beslissingen worden genomen heb je altijd voor- en tegenstanders van het besluit. Ook als je het er niet mee eens bent, realiseer je dan dat die besluitvorming tot stand komt met altijd het idee dat het het beste is voor de Golfresidentie. Leg je, nadat de discussie is geweest en de argumenten zijn uitgewisseld, neer bij zo'n besluit. Het leven gaat door, de zon blijft schijnen en we hebben het hier zo slecht nog niet. Met andere woorden: Blijf een beetje lief voor elkaar!

Tot op het terras bij D4S of op de golfbaan!

Allard

Bij de voorplaat

'Live in the moment'

Frank & Tineke

Bijdragen

In de vorige editie van GRD450 mocht ik u melden dat de redactie versterking had gekregen. Angeline van Seventer en Do Veltman verklaarden zich bereid min of meer onregelmatig medewerking te verlenen. In deze uitgave treft u al twee bijdragen van hen aan. De ene is het wonderbaarlijke verhaal over een verre voorvader van een bewoner van ons park, de andere bijdrage gaat over een dame met een niet zo voor de hand liggende hobby. Lidy tenslotte ontmoet nieuwe burens waarvan de mannelijke helft een buitengewoon exclusief beroep uitoefent. Er is nog meer goed nieuws: Sterre Wolzak is onze nieuwe fotograaf. U kent haar nog van een interview in het herfstnummer van vorig jaar. Welkom in de redactie, Sterre, fijn dat je meedoet!

Nu het redactieteam meer body heeft gekregen, kan het zich, naast uiteraard de bijdragen van de vaste columnisten, nog beter richten op 'berichten uit de samenleving'. Daarvoor is uw hulp, beste lezer, onontbeerlijk. De redactie komt graag naar u toe voor een reportage over de inrichting van uw woning, over uw fraaie tuin, uw hobby of uw beroep, uw vakantie of over wat u bewogen heeft zich op ons park te vestigen; in ieder van u schuilt een verhaal, deel het met onze community!

De redactie kijkt ernaar uit: redactie.grd450@vvegolfresidentie.nl.

Ary

Inhoud

6 Lidy ontmoet Frank en Tineke
Nieuwe burens

11 De hobby van Siepje
Biljarten

14 De oudvader van Sjonnie
14 dagen op een ijsschots

Rubrieken

Nieuws & Varia	4	Column Andy Houtkamp	18
Column Natuur & Milieu	10	De 4 Seizoenen	19

Baanwandeling

Op een zonnige zondagochtend eind april hadden een kleine dertig belangstellenden gehoor gegeven aan de oproep van organisator Theo Ribbink om aan de halfjaarlijkse baanwandeling deel te nemen.

Tijdens het lopen van de 'tweede lus', hole 10 tot en met 18, werd door Herman van Someren informatie gegeven over zowel het golfspel als over onderhoud en infrastructuur van de baan, waarbij in het bijzonder aandacht werd besteed aan de robotmaaiers en de aanpassingen van de bunkers. Theo ondersteunde de golftheorie, en kreeg de handen op elkaar, met een demonstratie van afslaan en putten. Nadat Hans Kramps had verteld over onder meer de nestkastjes en hij de route van de boswandeling had uitgelegd, wachtte Marco op hole 19, het terras van De Vier Seizoenen, de groep op met koffie en een brownie.

In het najaar is er wederom een baanwandeling; de uitnodiging komt op de website en in de volgende editie van uw blad. Er zullen ook dan weer buggy's beschikbaar zijn.

Theo slaat af

Hans Kramps vertelt

Buggy beschikbaar

Golftheorie van Herman van Someren

Een week om nooit te vergeten

Alpe d'Huez 2026

Tekst en foto's: John van der Wel

Op woensdag 3 en donderdag 4 juni heeft ons 'Team Pulse0321' een prachtige sportieve prestatie geleverd op de Alpe d'Huez. Samen met alle sponsors, supporters en betrokkenen hebben wij bovendien een geweldig bedrag van ruim € 16.000 opgehaald voor de strijd tegen kanker.

Op woensdag bereikten Anja Bruggink en Annette van Asselt na een prachtige wandeling van 3 uur en 15 minuten, onder een stralende zon, de finish. Na trainingen op de Col d'Ornon en de Col de la Croix-de-Fer was het op donderdag de beurt aan de fietsers. Mark van Duijn, Ronald van Heek, Gertjan Fidder en John van der Wel begonnen al in de vroege uurtjes aan hun uitdaging. Ronald en Gert Jan bedwongen de Alpe d'Huez één keer, John twee keer en Mark zelfs vier keer. Onze vriend Edwin Roos kon

uiteindelijk helaas niet mee, maar was via de livestream onze grootste fan en supporter!

Teamwork

Deze week stond echter voor meer dan alleen sportieve prestaties. We vormden een hecht team en hebben elkaar ondersteund met trainingen, coaching, massages en aanmoedigingen op de momenten dat het zwaar werd. Daarnaast was er volop ruimte om samen te genieten van het goede eten, de mooie omgeving en gezellige gesprekken. De saam-

horigheid, het gezamenlijke doel en het bereiken van de top zorgden voor een gevoel van trots, voldoening en zelfs euforie. We kijken terug op een bijzondere week waarin sport, vriendschap en de strijd tegen kanker op indrukwekkende wijze samenkwamen. Mede dankzij uw steun hebben we samen echt het verschil kunnen maken en een geweldige bijdrage kunnen leveren aan de strijd tegen die vreselijke ziekte.

Zomer 2, een thuis tussen groen, buren en golf

Nieuwe burenen: Frank en Tineke

Tekst: Lidy Thijsen
Foto's: Ary Kraaijeveld

Frank en Tineke vonden eind 2024 hun plek op ons park, waar groen, rust, ruimte en burenencontact samenkomen. Terwijl Frank als dronepiloot bij Defensie wereldwijd actief is, begeleidt Tineke haar studenten en bouwt ze aan paardenprojecten. Samen creëren ze een warm thuis voor elkaar, hun hond Saar en hun paard Tattoo.

Voor Tineke, geboren Drontense, is het een vertrouwde omgeving, voor Frank vooral een plek van rust, hij is al 25 keer verhuisd. “De rust en het groen doen me goed. Dat had ik nodig,” zegt hij. De buurt maakte het gevoel compleet. “We werden heel warm ontvangen,” vertelt Tineke. “Mensen maken een praatje, zijn geïnteresseerd.” Al snel ontstonden de eerste contacten. “We hebben afgelopen winter samen met een aantal burens wild gegeten bij De Vier Seizoenen, dat was meteen gezellig.”

‘Hier voelt het vrij, alsof je echt even kunt landen’

Frank glimlacht: “Mijn buurman met de Porsche is nu ook een vriend geworden. Ook maak ik deel uit van de audio-muziekgroep van Hans Kramps.” “Dat typeert het hier wel,” vult Tineke aan, “het gaat vanzelf.” Hun huis en tuin zijn inmiddels een plek waar hun vrienden graag samenkomen. “Ze noemen het ons clubhuis,” lacht Tineke.

Tineke: docent, coach, student en vrijwilliger

Tineke de Ridder (1982) werkt als docent Hippische Bedrijfskunde aan de Aeres Hogeschool in Dronten. Ze begeleidt studenten in hun persoonlijke en professionele ontwikkeling, coacht twee klassen en geeft ook les in ethiek, een vak dat zij erg belangrijk vindt. “Doordat ik in het bedrijfsleven heb gewerkt, kan ik de koppeling maken met het werkveld”, zegt ze.

Naast haar werk studeert ze voor een Master Managementwetenschappen aan de Open Universiteit en is ze actief als vrijwilliger bij de Drontense Paardenboulevard aan de Wisentweg. Haar eigen paard, Tattoo, een driejarige ruïn, staat daar ook.

Frank: dronepiloot en mentor

Frank van Zanten, in 1982 geboren in Loenen, werkt al 25 jaar bij Defensie. Die keuze werd al jong gemaakt: “Ik hielp vroeger mee bij herdenkingen in Oosterbeek, rond Operation Market Garden.” Deze geallieerde operatie uit de Tweede Wereldoorlog had als doel de bevrijding van Nederland en dat verhaal maakte diepe indruk op hem. Aanvankelijk was hij actief met tanks, vuursteun en vliegtuigbommen, maar inmiddels bestuurt hij grote drones bij 107 ASbt JISTARC (107 Aerial Systems Battery van het Joint Intelligence, Surveillance, Target Acquisition & Reconnaissance Commando).

‘Ik wil die vrijheid doorgeven en verdedigen’

Zijn rang is opperwachtmeester en hij is gestationeerd in 't Harde. Zijn werk is luchtvaart-gecertificeerd; ook al valt hij onder de landmacht, hij moet zich houden aan de luchtvaartwetten en dus verplichte vlieguren maken. De selectie voor dronepiloot was zwaar: zo'n 60% slaagt niet. Momenteel werken er slechts drie mensen in deze functie. Daarnaast begeleidt Frank jonge mensen die een dienjaar doen bij Defensie, een soort stage waarbij je een jaar ervaring opdoet in een militair vakgebied. Zie kader; ga voor info naar <https://werkenbijdefensie.nl/dienjaar>.

Missies

Frank is veel onderweg, voor oefeningen of opdrachten in het buitenland, veel meer dan vroeger en dat vraagt iets van hun relatie. “Het hoort erbij. We hebben ervoor gekozen. De liefde is groot en het is extra fijn als hij thuis is,” zegt Tineke, “maar in het eerste halfjaar was hij veertien weken weg, soms negen weken achter elkaar, zoals op

Dienjaar

Ben jij minimaal 18 jaar en toe aan een nieuwe uitdaging? En lijkt het je interessant om in één jaar te ontdekken wat de wereld van Defensie jou allemaal te bieden heeft? Check. Haal 365 dagen alles uit jezelf tijdens het Dienjaar bij Defensie.

Een jaar lang werk je vijf dagen in de week als militair bij de Marine, Landmacht, Luchtmacht of Marechaussee. Je ontdekt Defensie van binnenuit, leert alles over teamwork, omgaan met tegenslagen, verantwoordelijkheid en vertrouwen op je eigen kracht. Je volgt een opleiding in militaire vaardigheden en leert indrukwekkende wapensystemen kennen en bedienen. Eén ding is zeker: je wordt zowel fysiek als mentaal uitgedaagd om uit je comfortzone te stappen.

Voor het Jeugdjournaal werd Frank geïnterviewd over drones. Scan de QR-code voor het interview.

Volvo C70 en KTM 950

Aruba. Gelukkig mochten we daar tien dagen samen doorbrengen. De laatste keer was hij in Frankrijk." Frank diende onder meer in Afghanistan en Bosnië en ontwikkelde PTSS. "Daar horen helaas heftige gevechtsherbelevingen bij", vertelt hij openhartig. Juist daarom betekent deze plek op het park zoveel. "Hier, tussen het groen, vind ik rust. Dat helpt om het beter hanteerbaar te maken." Hij voegt toe: "Ik weet dat er meer mensen op het park zijn die hiermee rondlopen. Als je wilt praten kun je altijd bij mij terecht."

Gezin en vrije tijd

Frank en Tineke leerden elkaar kennen via Tinder. "Goed geswipet", zegt Tineke lachend. Inmiddels zijn ze vier jaar samen en vormen ze een hecht team, samen met paard Tattoo en hond Saar, een vrolijke Jack Russell. "Dat is ons kleine gezin, we hebben bewust gekozen voor huisdieren, niet voor kinderen," zegt ze, "en we vullen elkaar goed aan." "Dat is het belangrijkste", zegt Frank. In 2027 willen ze trouwen. Als Frank thuis is, halen ze alles uit de tijd: golfen, tuinieren, vrienden

ontvangen. "Met een goed glas wijn en gewoon samen zijn, met Saar erbij", zegt Tineke. Andere interesses zijn motorrijden, paarden, race- en vliegsimulatie en festivals, zelfs Defqon. "Maar we luisteren ook graag naar klassieke concerten", zegt Tineke. Wat hen het meest aanspreekt aan het park is de open en gemoedelijke sfeer. "Je hebt hier snel contact", zegt Frank. Hun advies voor nieuwe bewoners: "Ga naar buiten, maak een praatje, doe aan georganiseerde activiteiten mee. Het gaat vanzelf."

Hippisch Centrum Flevodrome

Paard Tattoo

Tinekes paard staat gestald bij Paardencentrum Dronten, waar een paardenpension en een fokkerij zijn gevestigd. Daarnaast ligt de Paardenplaats van Aeres Hogeschool. Hippisch centrum Flevodrome ligt aan de andere kant, de locatie van onder andere Stichting Paardrijden Gehandicapten Flevoland en Paardensportvereniging de Flevoruiters.

Voorzitter Gerben van den Burg van laatstgenoemde vereniging: "Op de Wisentweg organiseren we weer grote hippische evenementen: regiokampioenschappen, NK's, hengstenkeuringen, de bekende Drontense paarden- en veulenvailing en een nieuwe editie van Indoor Dronten, het legendarische evenement van vroeger. Met HC Flevodrome zetten we Flevoland stevig op de kaart als paardenprovincie."

Jack Russell Saar

Nationale tuinvlindertelling

Tekst: Dirk de Haan

Het koevinkje is in 2025 slechts een keer geteld in Flevoland

Al een aantal jaren organiseert de Vlinderstichting de nationale tuinvlindertelling. Het doel van deze telling is te onderzoeken welke vlinders er in de tuinen voorkomen en hoe het met de soorten gaat. Dit is handig, want dagvlinders reageren snel op veranderingen in het milieu en het klimaat. Dankzij deze tellingen ontstaat een beeld van hoe het gaat met de vlinders in de natuur en in stad en dorp.

‘De tuinvlindertelling is dit jaar van vrijdag 10 juli tot en met zondag 12 juli’

Ook op ons park is in 2025 geteld, maar slechts door een handvol mensen, terwijl er 450 huizen zijn. Dat moeten we beter kunnen! Ik roep daarom iedereen op dit jaar met de tuinvlindertelling mee te doen. Hoe? Dat is heel simpel.

Kijk op <https://www.tuintelling.nl/tuinvlindertelling> en volg de instructie op de website. Ook staan daar foto's van de meest voorkomende soorten vlinders.

De atalanta was in 2025 met 444 stuks de meest getelde vlinder in Flevoland

Het kost u slechts vijftien minuten met een boekje in de zon om de resultaten op te schrijven en die later door te geven via www.tuintelling.nl. Al doende leert u ook nog wat over onze mooie vlinders. Mocht u soorten tegenkomen die u niet herkent, probeer die dan te beschrijven in de Facebook-groep van de wijk, en ik zal dan proberen de naam van de vlinder te noemen. Als u een foto van de vlinder op Facebook kunt zetten is dat natuurlijk nog beter.

Kort voor de telling zal ik op Facebook nogmaals aandacht vragen voor deze dagen met verwijzing naar www.tuintelling.nl/tuinvlindertelling.

De hobby van Siepie van Spijker

Biljarten

Tekst: Angeline van Severter

Foto's: Ary Kraaijeveld

Biljart heeft het imago van een sport voor mannen, het is niet de eerste sport waar je aan denkt die door vrouwen wordt beoefend. De hoofdpersoon van deze aflevering in de serie 'De Hobby van ...' bewijst het tegendeel. Wanneer je Grand-Café De Vier Seizoenen binnenloopt, kun je regelmatig Siepie van Spijker aan de biljarttafel treffen, bezig met het maken van zoveel mogelijk caramboles. Trainen, trainen en nog eens trainen is essentieel om haar moyenne op peil te houden. Mooi dat daar in ons clubhuis gelegenheid voor is!

Harry en Siepie van Spijker zijn in 1985 naar Dronten gekomen. Vanaf 1999 wonen zij op de Golf-residentie en dat bevalt hun tot op heden uitstekend. Zij hebben twee zonen, Minko en Johan. Siepie werkt als IT Auditor bij de Belastingdienst.

Siepie, meisjesnaam Dillema, is in 1964 geboren in Driesum. Vader en moeder Dillema hadden naast dochter Siepie nog vijf zonen. Vader had een grote voorliefde voor de biljartsport en probeerde die passie van jongs af aan op de kinderen over te brengen. In huize Dillema werden met grote re-

gelmaat de keukenstoelen aan de kant gezet, waarna de keukentafel werd leeggemaakt om plaats te bieden aan het biljart. In eerste instantie mocht Siepie alleen toekijken naar het spel van haar vader en haar broers, maar al gauw mocht Siepie ook meedoen en dat vond zij geweldig.

Oefenen en nog eens oefenen

Biljart

Balsporten –volleybal en later voetbal– waren bij Siepie altijd al favoriet. Biljarten deed Siepie voornamelijk met haar vader, hij maakte haar lid van de biljartclub in De Westereen, eveneens gelegen in Dantumadeel. En tot op heden doet zij nog altijd graag mee aan de toernooien die daar worden georganiseerd. Helaas doet vader niet meer mee, maar hij geniet ervan als

Siepie meespeelt, terwijl hijzelf dan graag een kaartje legt. Vader Dillema heeft de biljartgenen ook aan twee van zijn zoons doorgegeven. De jongste, Feije, speelt op hoog niveau driebanden en reist daarvoor de hele wereld over. Hij deed in 2025 mee aan het wereldkampioen-

'Mijn favoriet is driebander Dick Jaspers'

schap driebanden in Columbia en reisde in mei jl. nog naar Vietnam om daar aan het kampioenschap mee te doen. Foeke, de een na jongste zoon, is geen lid van een club, maar speelt het liefst, en niet onverdienstelijk, in het plaatselijke café. Beiden beleven nog altijd veel plezier aan het biljartspel. Toen vader naar het verzorgingshuis ging, heeft zijn biljart een plekje gevonden bij een van de zonen van Siepie. Daar speelde zij regelmatig een potje biljart en hij stimuleerde haar lid te worden van een biljartclub in Dronten. Het toeval hielp haar over de drempel: de buurman van haar zoon bleek lid te zijn van de 'Biljartclub Club

Dronten'; na enige aarzeling zag zij daar toch wel wat in. Het driebanden had ze al aardig onder de knie, maar in het libre wilde zij graag beter worden. Samen met haar man heeft zij zich aangemeld bij BCD en nu krijgen ze elke vrijdagmorgen les; op dinsdagavond spelen ze mee in de onderlinge competitie. Dat werpt zijn vruchten af: haar moyenne is gestegen. Daarnaast volgt ze Gertjan Veldhuizen op YouTube: "Daar leer ik ook heel veel van."

Moyenne

Toen Siepie met de lessen begon, had ze een moyenne van 30 en inmiddels is dat gestegen naar 40. Het moyenne bij het biljartspel is het gemiddeld aantal caramboles per beurt, en wordt berekend door het totaal gemaakte caramboles te delen door het aantal beurten. Dit getal bepaalt de speelsterkte en het aantal te maken punten in een partij, waarbij een hoger moyenne wijst op een hogere klasse. Alleen door trainen wordt haar spel beter; in De

Vier Seizoenen oefent ze graag de opdrachten die zij krijgt van haar leraar.

Biljart en golf

Siepie ziet duidelijk overeenkomsten met het golfspel. Bij beide sporten moet je veel oefenen voor de juiste techniek, geconcentreerd blijven, en weten hoever en hoe hard je bal moet stoten/slaan om die op de juiste plek te laten belanden. Als je het golfspel redelijk beheerst, dan zou je ook redelijk moeten kunnen biljarten. Het belangrijkste blijft, zoals eerder al aangegeven, oefenen, oefenen en nog eens oefenen. Persoonlijk vindt ze nog een gelijkenis: "Net zo min als ik voorsla bij golf, maak ik de voorbeweging met de keu bij biljarten; mijn leraar is er inmiddels aan gewend ...".

Genderneutraal

In het biljartspel komt ze veel mannen tegen. "Hoe is het om als vrouw te biljarten?", vraag ik haar. "Ik ben niet meer de enige. Bij de club waar ik nu speel, zijn nog twee vrouwen lid, we zijn dus met z'n drieën. Dat maakt 't allemaal wat gemakkelijker." De eerste wedstrijd die zij hier in Dronten bij haar club speelde, was tegen een man. Hij keek haar aan en zei: "Moet ik tegen een vrouwmens spelen?" Siepie zag

hem denken: dat heb ik zo gewonnen. Helaas voor de man moest hij het onderspit delven. Ze had daar natuurlijk wel plezier om.

Conclusie:

Siepie vindt het leuk om vrouwen te stimuleren om ook te gaan biljarten: "Zeker als je het golfspel redelijk beheerst, ligt er een leuke uitdaging. En het is echt de moeite waard om het te proberen. Het is een leuke sport, het daagt je uit, je kunt het nog op hoge leeftijd beoefenen en het houdt je vitaal."

Siepie van Spijker

Biljart Centrum Dronten

BCD is een gezellige biljartvereniging waarvan jong en oud lid kan worden. Je kunt op diverse dagdelen per week een partijtje biljarten. We organiseren onderlinge competities maar er is ook ruimte om vrij te spelen. Voor mensen die overwegen om lid te worden is er de mogelijkheid om eens te komen kijken en een partijtje te spelen. Er is ook gelegenheid om –gratis– les te krijgen. We organiseren feestavonden, onderlinge toernooien, onderlinge competities, open dagen, enz.

We beschikken over een eigen locatie met vier biljarts en een horecagelegenheid. De club heeft ongeveer zeventig leden, het jongste lid is nog tiener, het oudste de negentig al gepasseerd: met recht een sport voor jong en oud! U bent van harte welkom aan de Jupiterweg 20.

Ga voor info naar www.biljartcentrumdronten.nl.

Op bezoek bij Sjonnie Holling

Veertien dagen op een ijsschots

Tekst: Angeline van Seventer

Foto's: Sterre Wolzak

Botkloppers op de Gouwzee, 1910 (Waterlands Archief)

Het is alweer enige tijd geleden dat Sjonnie Holling de redactie aanschoot met de mededeling dat ze 'een bijzonder verhaal' had. Zij gaf geen details: als we het wilden horen, moesten we maar een afspraak maken. Zodoende begaf Angeline zich naar gebouw 'Rose' op de Winter, waar Sjonnie samen met echtgenoot Hans een appartement bewoont. Haar verhaal wil ze graag delen, haar vertelling zorgt voor koude rillingen.

Kijkend vanaf haar balkon bedenkt Sjonnie hoe wonderlijk het kan zijn: "Ik sta nu hier te genieten van het uitzicht op de golfbaan, terwijl in de strenge winter van januari 1849, bijna twee eeuwen geleden, mijn verre voorvader en zijn twee zonen de dood in de ogen keken, op een ijsschots in de Zuiderzee, op vrijwel dezelfde plaats als waar ik nu sta." Het is het ongelooflijke maar waargebeurde verhaal van drie vissers die twee weken overleven op een ijsschots op zee.

Botkloppen

Het verhaal begint in Durgerdam, een vissersplaatsje ten noorden van Amsterdam. Daar woonde visser Klaas Bording (45) met zijn gezin, waaronder twee zoons, Klaas van 19 en Jacob, 17 jaar. De Zuiderzee was voor een deel dichtgevroren. Dat gaf de vissers de gelegenheid een bijzondere vorm van visserij uit te oefenen: het botkloppen. De visser gaat daarbij met een slee, waarop netten, palen, een bijl en een zware houten balk, het ijs op. Er wordt een bijt van ongeveer twee bij twee meter in het

ijs gehakt en daaromheen vier kleinere bijten. Met behulp van de lange palen worden de netten onder het ijs gespannen. Dan neemt de visser de zware houten balk en laat die een paar maal op het ijs vallen. Door de dreun worden de botten - platvissen die op de bodem van de zee rusten - opgeschrikt en komen ze in de netten terecht.

Dooi

Omdat de vangst goed is, doen de Bordings in de schemering nog een poging, maar dan bemerken ze tot hun schrik dat het ijs is gaan drijven. Het is onmogelijk de vaste oever te bereiken, overal grijnst het donkere water hun toe. Dan begint een zwerftocht over de Zuiderzee, veertien dagen met onvoorstelbare ontberingen. Wisselende winden drijven de schotsen dan weer naar het noorden, dan naar het oosten

Sjonnie Holling

of zuiden. Ze zijn gedwongen een paar maal op een grotere schots over te stappen. Het water, dat over de schots golft, doet hen verstijven van de kou. Ze vangen regenwater op in een stukje zeildoek en eten rauwe botten. Om hun slee lichter te maken, hebben ze zich van bijna de gehele vangst en een aantal gereedschappen ontdaan. Ook vader Bording wil zich van de schots laten glijden, maar de zoons kunnen hem van dit plan weerhouden. Soms schijnt de redding nabij, maar kerkgangers in Enkhuizen horen hun geroep niet, evenmin als de schipper van een tjalk in de buurt van Schokland.

Reconstructie van de tocht; de pijl geeft de plaats aan waar Sjonnie nu woont...

Abraham van Pelt (Coll. Zuiderzeemuseum)

Anonim (Coll. Zuiderzeemuseum)

Redding

Twee vissers uit Vollenhove, na een slechte vangst terugkerend naar de haven, horen hun hulpgeroep echter wel. Ze proberen de ongelukkigen te bereiken, maar hun scheepjes zijn te klein om door de ijsmassa heen te komen. Een van de punters vaart terug naar Vollenhove om een zwaardere boot te halen. Met de grootste moeite lukt het de ijsvlet de ijsschots

Beeld in Vollenhove (Henny Zandjans)

Steuncomité

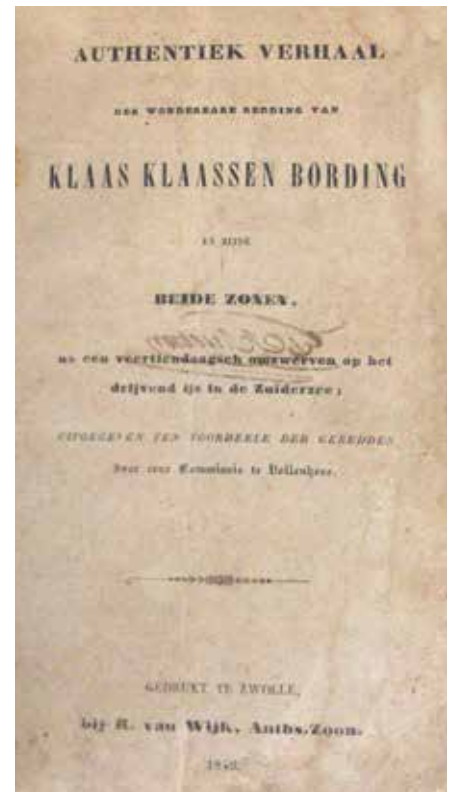
Na enige tijd kan vrouw Bording met de jongste zoon terugkeren naar Durgerdam. In Vollenhove is meteen een steuncomité gevormd, dat in korte tijd voldoende geld bijeenbrengt om de weduwe een jaarlijkse

met de drie mannen te bereiken. De uitgeputte Durgerdammers worden voorzichtig overgebracht naar de roeiboot. Het is net op tijd, want meteen daarop verdwijnt de schots met de slee daarop onder water. In Vollenhove worden de geredde mannen onder luid gejuich aan wal gebracht; de dokter is echter somber gestemd over de overlevingskansen, de drie mannen hebben te veel geleden. In Durgerdam wordt door Marretje Bording-Staats het bericht van de redding met grote vreugde ontvangen. Meteen wordt de reis naar Vollenhove ondernomen, waar moeder Bording net op tijd arriveert om bij het sterven van zoon Klaas te zijn. Veertien dagen later bezwijkt ook vader Bording.

uitkering te verschaffen en om voor de jonge Jacob een vissersboot te kopen. Bovendien wordt op het graf een grafsteen geplaatst.

Dat dit menselijk drama op brede belangstelling mocht rekenen blijkt uit berichten in de kranten van die tijd; nog weken daarna kwamen bij die kranten giften binnen. Het was in die tijd gebruikelijk om een gift naar het kantoor van de krant te brengen.

In het Zuiderzeemuseum In Enkhuizen zijn nog de klompen en de grafsteen te bekijken. In Vollenhove staat een standbeeld van de vader en de twee zonen. S. Abramsz en Miek Dorrestein hebben allebei een boek geschreven over het drama.

Titelpagina van het 'Authentiek verhaal'

als waar bijna twee eeuwen geleden een verre voorvader van haar op een ijsschots voor zijn leven vocht, zie de pijl op het kaartje met de route van de tocht. Haar overgrootmoeder, Elsje Van Zijl-Bording, beschreef in nevenstaand gedicht de dramatische gebeurtenissen.

Grafsteen Klaas Klaassen Bording en Klaas Bording

De originele klompen van Klaas Bording
(Coll. Zuiderzeemuseum)

Oudvader

Door haar dochter overgehaald om in Dronten te komen wonen, geniet Sjonnie samen met Hans van de vriendelijkheid en gastvrijheid van de mensen op de Golfresidentie. Sjonnie ontdekte dat hun appartement op vrijwel dezelfde plaats staat

Sjonnie kijkt uit over de 'Zuiderzee'

Veertien dagen op een ijsschots

Elsje Van Zijl-Bording, 1929

't is tachtig jaar geleden
Toen daar een visschersman,
Met twee van zijn zonen,
Vertrok uit Durgerdam.

De grijze winterkoning
Zwaaide zijn schepper wreed,
Het ijs lag in de Zuiderzee,
Geweldig dik en breed.

De lust om bot te kloppen
Ontwaakt in 't jong gemoed,
Dus brachten ze in gereedheid
Wat daar bij dienen moet.

De slee werd volgeladen
Met netten, klopper, bijl,
Met vangnet en de latten,
Hun tent, een stuk zeil,
De vuurpijl met de kolen
Geglomeren onder de asch,

De ketel, waar voor ieder
Een warme drank in was.
De broodzak werd nog even
Terzijde ingestopt.
Toen vader zei: "Nu jongens,
Straks flink er op geklopt."

Een laatste groet aan moeder,
En 't drietal ging op reis.
En drie paar scherpe klompen
Rikrakten op het ijs,
Op 't ijs van het achterslootje.

Toen trok men over de dijk
En ziet het groote ijsveld,
Dat was hun koninkrijk.
Daar jaagden zij de botjes
Door 't heldere kloggeluid,
Dat alle vischjes schrokken
En vloten snel vooruit.

En ja, de vangst was aardig,
Hun hart was gauw voldaan,
Nu nog een enkel bijtje,
En dan op moeder aan.

Doch toen zij huiswaarts keerden,
Herschreven duisternis rondom,
Is 't ijsveld afgedreven,
En zij, van schrik haast stom.

Toen werd het dwalen, dwalen,
Dan hier en dan weer daar.
Geen wal kon men bereiken,
Steeds kou en doodsgevaar.

Het scherpe zwaard van honger,
Het pijnigt elke dag,
Wijl door den dichten nevel
Men schier geen daglicht zag.

Vertwijf'ling drukt hun neder,
De wanhoop grijpt hen aan,
Tot zij de grage tanden
In 't rauwe vischje slaan.

Dan drijft hun schots noordwaarts
En dan weer naar het Zuid,
Maar ach, de dikke nevel
Sluit kans op redding uit.

Toch blijft de hoop bezielen:
Zij roepen keer op keer,
Totdat hun heesche kelen
Geen klank bezitten meer.

Ze zijn zoo dicht genaderd,
Tot het Enkhuiser Zand,
Zien d' omtrek vaag van land.
Ze hooren klokken luiden,
Het is vandaag Gods dag.
Zien 't schitteren der wijzerplaat
Och, of men het noodsein zag?

Doch, neen, ze drijven verder,
Al verder weer naar zee
En 't pijnigend zwaard van honger
Brenghet hun zoo'n kwellung mee.

Verstijfd zijn al hun leden,
De wangen hol en bleek,
Terwijl de bange vrezes
Des doodsniet van hen week.

Psalm achtenzestig
Bracht troost aan het bange hart,
Verdreef de wanhoop weder,
Die hen omkluisterd had.

Vers tien, de voorlaatste woorden,
Zoo smartelijk doorleefd,
Dat God soms bij het naderen
Des doodsnog uitkomst geeft.

En ziet, een kleine zeemeeuw
Deed het den menschen kond,
Wijl zij verloor een haring
Op stillen kerkhofgrond.

Men dacht aan fuiken zetten,
Er is haring in de zee.
De een riep tot den ander:
"Zeg! Ga je met ons mee,
'k Zie menschen op het ijs."
"Ach man, dat zijn kraaien,
Zeg, ben je nou wel wijs?"

Hoe dichter dat men nadert,
Hoe beter men het zag,
Toen was het leed geleden,
Daar was de reddingsdienst.

De Vollenhoofsche visschers
Bemanden vlug hun schuit
En zeilden om de redding
Der arme Bording's uit.

Hun schots was nog de eenigste
Die niet vergruizeld was,
Geen is meer te ontdekken
Op de hele wijde plas.

Toen hun gezwollen voeten
Er aan ontheven zijn,
Brak zij, o Goddelijk wonder,
Aan stukken groot en klein ...

Dat 't feit bewaard zal blijven
En 't nageslacht verhaald,
Zoo worden nog hun klompen
In 't bedehuis bewaard.

Andy Houtkamp

Bloemetjes

Als ik vanuit het boze Westen van het land weer terugrijd richting Dronten en met name naar de Golfresidentie begin ik al te genieten bij de brug bij Almere. Nog een half uurtje en ik rij mijn 'eigen' wijkje weer in. Ik kan daar oprecht van genieten. En de voorpret van iets is soms leuker dan het werkelijke gebeuren, maar niet in dit geval.

Ik woon, zoals veel mensen wel weten, aan de groenstrook en misschien is het u wel eens opgevallen dat daar in veel delen van het jaar mooie en leuke bloemen en planten staan. Een fijn en mooi uitzicht vanuit mijn woonkamer. Maar bloemen en planten groeien wel vanzelf, maar komen er niet uit het niets. Ja onkruid, dat wel. En laat dat nu net een van de dingen zijn waar mijn buurvrouw veel van weet. Zij, haar man en enkele andere burens bekommeren zich om dit stukje natuur. Uiteraard met veel liefde en geheel belangeloos. En als er straks weer mooie en unieke bloemen en planten bloeien, overigens elk jaar verschillende, dan ben ik trots op mijn burens. Een lintje zou bijna op zijn plaats zijn.

Overigens zorgen voornoemde burens samen met een aantal anderen voor de voorzieningen die niet door SBA worden gedaan, rondom het clubhuis bij-

voorbeeld. Ook hier geldt: belangeloos en met veel plezier. Nieuwe en verbeterde voorzieningen voor de golfers, mooi tuinbeheer en binnenkort nieuwe speeltoestellen voor kinderen. Ja, we verjongen in een hoog tempo en daarbij hoort ook de aanwas van jong grut. Leuk!

Was er nog de vraag wat te doen met de oude speeltoestellen. Ik heb wel een idee. Zet ze in een gedeelte van de groenstrook zodat ook de mensen met kinderen in het midden van de GRD er nog iets aan hebben. Een korte enquête bij enkele burens leverde alleen maar positieve reacties op.

Dus, zou ik zo zeggen, doen! Hergebruik in optima forma. En ondanks dat mijn burens geen kinderen of kleinkinderen thuis hebben die van de toestellen gebruik zouden maken, weet ik zeker dat ze graag helpen om ze te plaatsen.

Colofon

GRD450 is het verenigingsblad van de Vereniging van Eigenaren Golf Residentie Dronten. Het verschijnt viermaal per jaar en wordt gratis verspreid onder de leden.

12^e Jaargang, nr. 2026-02

Uitgever

VvE Golf Residentie Dronten
secretariaat@vvegolfresidentie.nl

Redactie

Ary Kraaijeveld, Lidy Thijsen en
Sterre Wolzak (fotografie)
redactie.grd450@vvegolfresidentie.nl

Medewerkers aan dit nummer

Allard Berends, Dirk de Haan,
Andy Houtkamp, Theo Ribbink,
Angeline van Seventer, Do Veltman en
Marco Vroom

Vormgeving

Roland Rutgers

Druk

Torendruk Nijkerk

Oplage

450 ex.

Bestuur

Voorzitter
Allard Berends
Secretaris
Vacature
Penningmeester
Dirk Klijn (wnd)
Algemene Zaken
Marianne van Maarschalkerweerd
Beheer en onderhoud
Bob Raadjes
D4S (wnd. Golfzaken)
Peter Overdijk
Golfzaken
Vacature

Rechten

De redactie behoudt zich het recht voor zonder opgave van redenen artikelen te wijzigen, in te korten of niet te plaatsen.

Buurthuis & Clubhuis

De 4 Seizoenen

Het zomerweer heeft zijn intrede gedaan en dus kunnen we het terras op! Het terras bij de Huiskamer is ook ingericht, parasols zorgen voor de nodige schaduw. Speciaal voor de zomer hebben we ons assortiment uitgebreid met zomerse dranken: Corona, Aperol Spritz, Lemon Ice Tea en smoothies, terwijl ook de Ola-ijsvriezer er weer staat met een gevarieerd assortiment handijsjes.

Wellicht heeft u onze nieuwe huisstijl al bewonderd in onze nieuwe menukaart. De 'Proef de Lente'-kaart is goed ontvangen en inmiddels kunt u kiezen van onze 'Proef de Zomer'-kaart.

Forelvissen

FORELVISSEN
ZATERDAG
27 JUNI
FORELLENPARK DOORNSRIJK 12:30 UUR

FORELLEN BBQ
ZONDAG
28 JUNI
17:30 UUR
DE 4 SEIZOENEN €8,50 P.P.

AANMELDEN?
forelvissend4s@gmail.com

VERMELD HIERBIJ

- JE NAAM & TELEFOONNUMMER
- MET HOEVEEL PERSONEN JE KOMT VISSEN
- OF JE BLIJFT ETEN & AANTAL PERSONEN

NIETS VOORNAAM 10 PERSONEN
HOEFEN FORELVISSEN
€10,00 EXCL. EVT. HENDELNAAR / BENODIGDHEDEN

Zoals u van ons gewend bent, bedenken en organiseren weer allerlei evenementen; het eerstvolgende, het jaarlijkse forelvissen, vindt plaats op 27 en 28 juni a.s. Op zaterdag vangen en op zondag gaan ze op de Ofyr.

Verwacht binnenkort ook weer de Terras Quiz, een Jordane-se avond met Amsterdamse smartlappen en wat verder nog in ons brein opkomt. Abonneer u op onze nieuwsbrief en blijf op de hoogte! Op 11 september staat het Roald Dahl-vertel-

diner gepland; dit evenement is volgeboekt. Het DHL-punt loopt ook boven verwachting: veel mensen weten ons te vinden.

U ziet het: De 4 Seizoenen staat niet stil. We hebben u wel nodig als bezoeker, dus graag tot ziens in De 4 Seizoenen, een mooie plek in het groen, elk seizoen!

